



Lieta Nr. P131024914
104AA-0806-15/29

S P R I E D U M S

Rīgā 2015.gada 26.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja T.BRODA
tiesneši S.KALNINA un J.STUKĀNS

izskatīja apelācijas kārtībā Rīgā, Abrenes ielā 3, administratīvā pārkāpuma lietu par Jāņa saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵panta piektās daļas, sakarā ar J. iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 15.jūlija spriedumu, un

k o n s t a t ē j a :

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors I.Rengards 2015.gada 11.jūlijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC082127 par to, ka 2015.gada 11.jūlijā plkst.19.15 Rīgā J. : vadīja motociklu Solo (97cm³), kurš nav reģistrēts noteiktā kārtībā, bez valsts numura zīmes, pa Januševska prospektu no Atpūtas alejas, Meža prospekta virzienā, vairākkārtēji nepaklāvās policijas darbinieku prasībai apturēt transportlīdzekli - bēga. Līdz ar ko tika pārkāpts Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi” 68.1. un 68.2.punkts, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.⁵panta piektajā daļā.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 15.jūlija spriedumu Jānis atzīts par vainīgu un sodīts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵panta 5.daļas ar administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, naudas sodu 1200 euro un atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības 4 gadiem.

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus to kopumā un savstarpējā saistībā, atzinusi, ka J. : vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā kāds paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵panta piektajā daļā ir pierādīta. Nosakot sodu, tiesa, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantu, ir ņēmis vērā viņa rīcībā esošas ziņas par pārkāpēja personību, viņa attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, nav konstatējis atbildību mīkstinošus, pastiprinošus apstākļus un noteica viņam sankcijā paredzēto minimālo sodu.

Par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 15.jūlija spriedumu J. iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka lai gan spriedums ir pamatots saskaņā ar policijas iesniegto administratīvā pārkāpuma protokolu, tas nav pamatots saskaņā ar faktiskajiem apstākļiem, kas policijas nolaidības dēļ un viņa vieglās iespāidojamības dēļ tiesai nebija zināmi.

Tā kā policijas dienesta motocikli nav aprīkoti ar skaļruni, caur kuru policists var dot rīkojumus, bet ar bākugunīm un sirēnu, tad vienīgais, kas saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 40.punktu viņam bija jāveic, tā ir ceļa došana policijas motociklam. Tādejādi tiek izslēgta inkriminētā bēgšana, jo vienīgais veids, kā policists varētu dot rīkojumu stāties, būtu ar zizli, taču, tā kā policists brauca aiz viņa, tad šāda veida stādināšana nevarēja notikt pat vienu reizi, nemaz nerunājot par divām. Viņam pat nebija iespējas saprast, ko policists grib. Sekojoši policists sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lika uzrakstīt, ka viņš nožēlo izdarīto, jo tad viņam piespriedīšot minimālo soda apmēru.

Salīdzinot savu gadījumu ar internetā pieejamo informāciju, secinājis, ka nav nemaz bēdzis no policijas, jo saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 40.punktu viņam nemaz nebija pienākums apstāties. Ceļu satiksmes noteikumu 68.1.punkts paredz transportlīdzekļa vadītāja pienākumu apturēt transportlīdzekli tikai, ja policijas darbinieks dod norādījumu apturēt transportlīdzekli ar skaļruņa palīdzību vai uz konkrēto transportlīdzekļa vadītāju vērstas rokas vai zižla svārstveida kustību no policijas dienesta transportlīdzekļa, tādejādi nav izpildījies kritērijs – nav notikusi stādināšana divas reizes, lai rastos bēgšanas pārkāpuma sastāvs (Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 5.februāra spriedums lietā Nr.1051608/17). Konkrētā gadījumā viņa piekrišana protokolā rakstītajam un vinas nožēlošana tulkojama tikai kā juridisko apstāķu nepārzināšana.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 12.punkts un 1.panta 13.punkts nosaka kurš transportlīdzeklis ir uzskaņāms par mopēdu un kurš par motociklu. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka mopēda kubatūra ir 97 cm³, taču motoram ir 47 cm³ tilpuma motors, uz kura uzlikta pašdarināta uzlika ar uzrakstu Sachs 97. Patiesībā tas ir Ķīnā ražots 47 cm³ tilpuma motors, nevis Vācijā ražots Sachs. Mopēds ir iegādājams interneta veikalā www.abmoto.lv un transportlīdzekļa tehniskā specifikācijā un bildē ir norādīts, ka tam ir 47 cm³, 2-taktu, gaisa dzesēs dzinējs un tā maksimālais pārvietošanās ātrums ir ~ 45km/h, turklāt konstrukcijā ir paredzēti velosipēda pedāli. Pēc būtības minētais mopēds ir pa pusei velosipēds, kura konstrukcijā ir paredzēts mopēda dzinējs, tādēļ minētais mopēds nav iekļaujams motociklu kategorijā. Papildus tam, nevienam motociklam nav paredzēti velosipēda pedāli, jo motocikla svars šos pedāļus liegtu izmantot. Sūdzībai ir pievienots SIA "ABI-T" 2015.gada 20.jūlija apliecinājums, ka viņš ir iegādājies jaunu velosipēdā ieliekamu dzinēju. Vienīgās izmaiņas dzinēja uzbūvē ir vizuālas – dzinējam tika uzstādīts vācu ražotāja "Sachs" metāla vāks.

Tādejādi policists 2015.gada 11.jūlija pārkāpuma protokolā ir nepamatoti norādījis, ka viņš vadījis pašbūvētu motociklu, jo faktiski tika vadīts mopēds MV1, līdz ar ko, ja pat izrādītos, ka viņš būtu izdarījis Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.⁵panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, tad attiecīgā

soda sankcija būtu piemērojama kā mopēda vadītājam, proti, naudas sods 170EUR apmērā.

Tā kā pastāv neapšaubāmi apstākļi, pamatojoties uz kuriem secināms, ka nav ne notikuma, ne administratīvā pārkāpuma sastāva, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu lietvedība ir izbeidzama.

Lūdz atceļt Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 15.jūlijā spriedumu un izbeigt lietvedību.

Apelācijas instances tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs un viņa aizstāvis E.Džeriņš apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītiem motīviem.

Sūdzības iesniedzējs apelācijas instances tiesas sēdē paskaidroja, ka uz tiesas sēdi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā nokavējis, iesniegumu par lietas izskatīšanas atlikšanu nav rakstījis. 2015.gada 11.jūlijā ap plkst.19.00 nolēmis pabraukāt pa Mežaparku. Tā kā Dziesmusvētku laikā Mežaparkā ir daudz policijas darbinieku, nolēmis mājās braukt pa meža taciņu. Redzēja, ka aiz viņa brauc policijas darbinieks uz motocikla, un nokrita. Policijas darbinieks piebrauca un viņu aizturēja, sastādot divus administratīvā pārkāpuma protokolus.

Apelācijas instances tiesas sēdē liecinieks – policijas darbinieks I.Rengards liecināja, ka 2015.gada 11.jūlijā pildīja savus dienesta pienākumus Mežaparkā sakarā ar Dziesmusvētkiem. Ap plkst.19.00 brauca J. ar motociklu Solo bez valsts numura zīmes pa Januševska prospektu no Atpūtas alejas puses. J. stādinājis dodot zīmes ar roku, lai apstājas, bet J. nereagējot, brauca pa taciņu uz mežu. Viņš uz motocikla J. sekoja un deva norādījumu apstāties ar sirēnas palīdzību, jo motociklam skaļrunu nav. Bet J. nereagēja un bēgot nokrita, kad no viņa atradies aptuveni 20m attālumā.

Noklausījusies sūdzības iesniedzēja Jāņa paskaidrojumus un liecinieka I.Rengarda liecības, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma materiālus, izvērtējusi nolēmuma pamatojumu, apsvērusi apelācijas sūdzības argumentus, tiesu kolēģija konstatē, ka J. darbības satur nepakļaušanos personas prasībai apturēt transportlīdzekli, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, līdz ar ko ir izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵panta ceturtajā daļā.

No liecinieka I.Rengarda liecībām nepārprotami izriet, ka pirms J. iebrauca mežā, viņam tika izteikta likumīga prasība apstāties, konkrētā gadījumā prasība apstāties tika izteikta ar rokas kustību, lai pārbaudītu viņa dokumentus, ko J. neizpildīja, pēc kā policijas darbinieks viņam sekoja, lai viņu apturētu.

Tā kā policijas dienesta motocikls nav aprīkots ar skaļruni, caur kuru policijas darbinieks I.Rengards būtu varējis dot mutisku rīkojumu apstāties, viņš izmantoja sirēnu un atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 40.punktam J.Eisakam policijas dienesta motociklam bija jādod ceļš.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 68.1.punktu transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums apturēt transportlīdzekli tad, ja policijas darbinieks dod norādījumu apturēt transportlīdzekli ar skaļruņa palīdzību vai uz konkrēto transportlīdzekļa vadītāju vērstas rokas vai ziņa svārstveida kustību no policijas dienesta automobiļa vai motocikla.

Tiesu kolēģija uzskata, ka netika gūti pierādījumu tam, ka policijas darbinieks I.Rengards prasību apturēt transportlīdzekli tika izteicis atkārtoti atbilstoši likuma prasībām, ievērojot to, ka dienesta motocikls nebija aprīkots ar skaļruni un viņš braucot aiz J. nevarēja dot zīmi apstāties ar roku vai ar zizlī, līdz ar ko J. darbības ir pārkvalificējamas no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵panta piektās daļas uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵panta ceturto daļu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantu, uzliekot sodu, tiesa ņem vērā nosacījumiem izdarītā pārkāpuma raksturu, vainīgā personību, vinas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un apstiprinošos apstākļus.

Tiesu kolēģija, ņemot vērā J. personību, viņa attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, kā arī to, ka netika konstatēti atbildību mīkstinoši un apstiprinoši apstākļi, uzskata, ka J. nosakāms Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵panta ceturtās daļas sankcijā paredzētais konstantais naudas sods - 15 euro apmērā.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.²¹pantu, 289.²²pantu, 289.¹²panta otrās daļas 3.punktu, Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 15.jūlija spriedumu – atcelt daļā par Jāņa atzišanu par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵panta piektajā daļā, un sodīšanu ar administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, naudas sodu 1200 euro, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības 4 gadiem.

Jāni personas kods atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵panta ceturtajā daļā, un sodīt ar naudas sodu 15 (piecpadsmit) euro.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedums nav pārsūdzams.

Sprieduma pieejamības diena 2015.gada 26.novembris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (personiskais paraksts) T.Broda

Tiesneši (personiskais paraksts) S.Kalniņa

(personiskais paraksts) J.Stukāns

NORAKSTS PAREIZS
Rīgas apgabaltiesas tiesnese
Rīgā 2015.gada 26.novembrī

T.Broda

